

महाराष्ट्र शासन राजपत्र

भाग एक-ल

वर्ष २, अंक २९] गुरुवार ते बुधवार, जुलै २१-२७, २०१६/आषाढ ३०-श्रावण ५, शके १९३८ [पृष्ठे ४०, किंमत : रुपये २३.००

प्राधिकृत प्रकाशन

(केंद्रीय) औद्योगिक विवाद अधिनियम व मुंबई औद्योगिक संबंध अधिनियम यांखालील
(भाग एक, चार-अ, चार-ब आणि चार-क यांमध्ये प्रसिद्ध केलेल्या अधिसूचना, आदेश व निवाडे यांव्यतिरिक्त)
अधिसूचना, आदेश व निवाडे.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.— श्री. व्ही. जी. रघुवंशी, न्यायाधीश, ९ वे कामगार न्यायालय, मुंबई यांचा दिनांक १९ जून २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २४४१.—श्री. व्ही. जी. रघुवंशी, न्यायाधीश, ९ वे कामगार न्यायालय, मुंबई यांना त्यांच्या दिनांक १९ जून २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक २१ जून २०१० ते २५ जून २०१० पर्यंत ५ दिवसांची अर्जित रजा, रजेच्या मागे दिनांक २० जून २०१० व रजेच्या पुढे दिनांक २६ जून २०१० व दिनांक २७ जून २०१० हे सुट्ट्यांचे दिवस जोडून मुख्यालय सोडण्याच्या परवानगीसह मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. व्ही. जी. रघुवंशी, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची न्यायाधीश, ९ वे कामगार न्यायालय, मुंबई या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. व्ही. जी. रघुवंशी, हे न्यायाधीश, ९ वे कामगार न्यायालय, मुंबई या पदावर स्थानापन्न होतील.

आदेशावरून,

के. एन. धर्माधिकारी,

प्रभारी प्रबंधक,

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

मुंबई,
दिनांक १ जुलै २०१०.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.— श्री. डी. बी. उन्हाळे, कनिष्ठ अन्वेषक अधिकारी, औद्योगिक न्यायालय, नागपूर यांचा दिनांक १७ जून २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २४४२.—श्री. डी. बी. उन्हाळे, कनिष्ठ अन्वेषक अधिकारी, औद्योगिक न्यायालय, नागपूर यांना त्यांच्या दिनांक १७ जून २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक १४ जून २०१० ते १६ जून २०१० पर्यंत ३ दिवसांची परिवर्तित रजा, रजेच्या मागे दिनांक १२ जून २०१० व १३ जून २०१० हे सुट्ट्यांचे दिवस जोडून मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. डी. बी. उन्हाळे, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची कनिष्ठ अन्वेषक अधिकारी, औद्योगिक न्यायालय, नागपूर या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. डी. बी. उन्हाळे, हे कनिष्ठ अन्वेषक अधिकारी, औद्योगिक न्यायालय, नागपूर या पदावर स्थानापन्न होतील.

आदेशावरून,

के. एन. धर्माधिकारी,

प्रभारी प्रबंधक,

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

मुंबई,

दिनांक १ जुलै २०१०.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.—श्री. सी. आर. पाटील, सहायक प्रबंधक, औद्योगिक न्यायालय, सोलापूर यांचा दिनांक १५ जून २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २४४३.—श्री. सी. आर. पाटील, सहायक प्रबंधक, औद्योगिक न्यायालय, सोलापूर यांना त्यांच्या दिनांक १५ जून २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक २१ जून २०१० ते २५ जून २०१० पर्यंत ५ दिवसांची अर्जित रजा, रजेच्या मागे दिनांक २० जून २०१० व रजेच्या पुढे दिनांक २६ जून २०१० व २७ जून २०१० हे सुट्ट्यांचे दिवस जोडून मुख्यालय सोडण्याच्या परवानगीसह मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. सी. आर. पाटील, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची सहायक प्रबंधक, औद्योगिक न्यायालय, सोलापूर या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. सी. आर. पाटील, हे सहायक प्रबंधक, औद्योगिक न्यायालय, सोलापूर या पदावर स्थानापन्न होतील.

आदेशावरून,

के. एन. धर्माधिकारी,

प्रभारी प्रबंधक,

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

मुंबई,

दिनांक १ जुलै २०१०.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.—श्री. ए. एम. खान, न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, यवतमाळ यांचा दिनांक १५ जून २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २४४४.—श्री. ए. एम. खान, न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, यवतमाळ यांना त्यांच्या दिनांक १५ जून २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक २१ जून २०१० ते २५ जून २०१० पर्यंत ५ दिवसांची अर्जित रजा, रजेच्या मागे दिनांक २० जून २०१० व रजेच्या पुढे दिनांक २६ जून २०१० व २७ जून २०१० हे सुट्ट्यांचे दिवस जोडून मुख्यालय सोडण्याच्या परवानगीसह मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. ए. एम. खान, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, यवतमाळ या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. ए. एम. खान, हे न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, यवतमाळ या पदावर स्थानापन्न होतील.

आदेशावरून,

के. एन. धर्माधिकारी,

प्रभारी प्रबंधक,

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

मुंबई,

दिनांक १ जुलै २०१०.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.—श्री. ए. जी. मोहब्बे, न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, लातूर यांचा दिनांक २४ मे २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २४४५.—श्री. ए. जी. मोहब्बे, न्यायाधीश कामगार न्यायालय, लातूर यांना त्यांच्या दिनांक २४ मे २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक २८ मे २०१० ते २ जून २०१० पर्यंत ६ दिवसांची अर्जित रजा, रजेच्या मागे दिनांक २७ मे २०१० हा सुट्टीचा दिवस जोडून मुख्यालय सोडण्याच्या परवानगीसह मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. ए. जी. मोहब्बे, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, लातूर या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. ए. जी. मोहब्बे, हे न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, लातूर या पदावर स्थानापन्न होतील.

आदेशावरून,

के. एन. धर्माधिकारी,

प्रभारी प्रबंधक,

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

मुंबई,

दिनांक १ जुलै २०१०.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.— श्री. जी. बी. पाटील, न्यायाधीश, २ रे कामगार न्यायालय, कोल्हापूर यांचा दिनांक ८ जून २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २४४६.—श्री. जी. बी. पाटील, न्यायाधीश, २ रे कामगार न्यायालय, कोल्हापूर यांना त्यांच्या दिनांक ८ जून २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक ९ जून २०१० ते ११ जून २०१० पर्यंत ३ दिवसांची अर्जित रजा, रजेच्या पुढे दिनांक १२ जून २०१० व १३ जून २०१० हे सुट्ट्यांचे दिवस जोडून मुख्यालय सोडण्याच्या परवानगीसह मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. जी. बी. पाटील, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची न्यायाधीश, २ रे कामगार न्यायालय, कोल्हापूर या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. जी. बी. पाटील, हे न्यायाधीश, २ रे कामगार न्यायालय, कोल्हापूर या पदावर स्थानापन्न होतील.

आदेशावरून,

के. एन. धर्माधिकारी,

प्रभारी प्रबंधक,

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

मुंबई,

दिनांक १ जुलै २०१०.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.— श्री. जे. एन. शानभाग, सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, चंद्रपूर यांचा दिनांक ९ जून २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २४४७.—श्री. जे. एन. शानभाग, सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, चंद्रपूर यांना त्यांच्या दिनांक ९ जून २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक ३० मे २०१० ते ५ जून २०१० पर्यंत ७ दिवसांची परिवर्तित रजा, रजेच्या पुढे दिनांक ६ जून २०१० हा सुट्टीचा दिवस जोडून मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. जे. एन. शानभाग, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, चंद्रपूर या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. जे. एन. शानभाग हे सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, चंद्रपूर या पदावर स्थानापन्न होतील.

आदेशावरून,

के. एन. धर्माधिकारी,

प्रभारी प्रबंधक,

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

मुंबई,

दिनांक १ जुलै २०१०.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.— (१) या कार्यालयाचे आदेश क्रमांक १९८४, दिनांक २४ मे २०१०.

(२) श्री. एस. बी. पांडे, न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, औरंगाबाद यांचा दिनांक १४ जून २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २४५४.—श्री. एस. बी. पांडे, न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, औरंगाबाद यांना त्यांच्या दिनांक १४ जून २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक ६ जून २०१० ते ११ जून २०१० पर्यंत ६ दिवसांची वाढीव अर्जित रजा, रजेच्या पुढे दिनांक १२ जून २०१० व १३ जून २०१० हे सुट्ट्यांचे दिवस जोडून मुख्यालय सोडण्याच्या परवानगीह मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. एस. बी. पांडे, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, औरंगाबाद या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. एस. बी. पांडे, हे न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, औरंगाबाद या पदावर स्थानापन्न होतील.

आदेशावरून,

के. एन. धर्माधिकारी,

प्रभारी प्रबंधक,

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

मुंबई,

दिनांक १ जुलै २०१०.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.—श्री. एस. के. देशपांडे, सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, सांगली यांचा दिनांक १० जून २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २४५५.—श्री. एस. के. देशपांडे, सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, सांगली यांना त्यांच्या दिनांक १० जून २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक १४ जून २०१० ते १७ जून २०१० पर्यंत ४ दिवसांची अर्जित रजा, रजेच्या पुढे दिनांक १२ जून २०१० व १३ जून २०१० हे सुट्ट्यांचे दिवस जोडून मुख्यालय सोडण्याच्या परवानगीसह मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. एस. के. देशपांडे, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, सांगली या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. एस. के. देशपांडे, हे सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, सांगली या पदावर स्थानापन्न होतील.

आदेशावरून,

का. ना. धर्माधिकारी,

प्रभारी प्रबंधक,

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

मुंबई,

दिनांक १ जुलै २०१०.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.—श्री. जी. जी. हुलसुरे, न्यायाधीश, ३ रे कामगार न्यायालय, नागपूर यांचा दिनांक २ जून २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २४५६. —श्री. जी. जी. हुलसुरे, न्यायाधीश, ३ रे कामगार न्यायालय, नागपूर यांच्या दिनांक २ जून २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक ३ जून २०१० ते ५ जून २०१० पर्यंत ३ दिवसांची अर्जित रजा, रजेच्या पुढे दिनांक ६ जून २०१० हा सुट्टीचा दिवस जोडून मुख्यालय सोडण्याच्या परवानगीह मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. जी. जी. हुलसुरे, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची न्यायाधीश, ३ रे कामगार न्यायालय, नागपूर या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. जी. जी. हुलसुरे, हे न्यायाधीश, ३ रे कामगार न्यायालय, नागपूर या पदावर स्थानापन्न होतील.

मुंबई,
दिनांक १ जुलै २०१०.

आदेशावरून,
के. एन. धर्माधिकारी,
प्रभारी प्रबंधक,
औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.— (१) या कार्यालयाचे आदेश क्रमांक २२६१, दिनांक १९ जून २०१०.

(२) श्री. के. डब्ल्यू ठाकरे, सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, अकोला यांचा दिनांक २१ जून २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २४५७.—श्री. के. डब्ल्यू ठाकरे, सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, अकोला यांना त्यांच्या दिनांक २१ जून २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक २० जून २०१० ते २५ जून २०१० पर्यंत ६ दिवसांची वाढीव अर्जित रजा, रजेच्या पुढे दिनांक २६ जून २०१० व २७ जून २०१० हे सुट्ट्यांचे दिवस जोडून मुख्यालय सोडण्याच्या परवानगीसह मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. के. डब्ल्यू ठाकरे, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, अकोला या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. के. डब्ल्यू ठाकरे, हे सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, अकोला या पदावर स्थानापन्न होतील.

मुंबई,
दिनांक १ जुलै २०१०.

आदेशावरून,
के. एन. धर्माधिकारी,
प्रभारी प्रबंधक,
औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.—श्री. पी. जे. मोडक, न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, चंद्रपूर यांचा दिनांक १५ जून २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २४५८. —श्री. पी. जे. मोडक, न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, चंद्रपूर यांना त्यांच्या दिनांक १५ जून २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक १७ जून २०१० ते १९ जून २०१० पर्यंत ३ दिवसांची अर्जित रजा, रजेच्या पुढे दिनांक २० जून २०१० हा सुट्टीचा दिवस जोडून मुख्यालय सोडण्याच्या परवानगीह मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. पी. जे. मोडक, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, चंद्रपूर या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. पी. जे. मोडक, हे न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, चंद्रपूर या पदावर स्थानापन्न होतील.

आदेशावरून,

के. एन. धर्माधिकारी,

प्रभारी प्रबंधक,

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

मुंबई,
दिनांक १ जुलै २०१०.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.—श्रीमती पी. एन. नायर, न्यायाधीश, ११ वे कामगार न्यायालय, मुंबई यांचा दिनांक १४ जून २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २४७०.—श्रीमती पी. एन. नायर, न्यायाधीश, ११ वे कामगार न्यायालय, मुंबई, यांना त्यांच्या दिनांक १४ जून २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक ९ जून २०१० ते ११ जून २०१० पर्यंत ३ दिवसांची अर्जित रजा, रजेच्या पुढे दिनांक १२ जून २०१० व १३ जून २०१० हे सुट्ट्यांचे दिवस जोडून मंजूर करण्यात येत आहे.

श्रीमती पी. एन. नायर, ह्या रजेवर गेल्या नसल्या तर त्यांची न्यायाधीश, ११ वे कामगार न्यायालय, मुंबई, या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्रीमती पी. एन. नायर, ह्या न्यायाधीश, ११ वे कामगार न्यायालय, मुंबई या पदावर स्थानापन्न होतील.

आदेशावरून,

के. एन. धर्माधिकारी,

प्रभारी प्रबंधक,

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

मुंबई,
दिनांक २ जुलै २०१०.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.— श्री. पी. एम. मोरे, न्यायाधीश, १ ले कामगार न्यायालय, ठाणे यांचा दिनांक १० जून २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २४७१.—श्री. पी. एम. मोरे, न्यायाधीश, १ ले कामगार न्यायालय, ठाणे यांना त्यांच्या दिनांक १० जून २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक १७ जून २०१० ते १९ जून २०१० पर्यंत ३ दिवसांची अर्जित रजा, रजेच्या पुढे दिनांक २० जून २०१० हा सुट्टीचा दिवस जोडून मुख्यालय सोडण्याच्या परवानगीसह मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. पी. एम. मोरे, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची न्यायाधीश, १ ले कामगार न्यायालय, ठाणे या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. पी. एम. मोरे, हे न्यायाधीश, १ ले कामगार न्यायालय, ठाणे या पदावर स्थानापन्न होतील.

मुंबई,
दिनांक २ जुलै २०१०.

आदेशावरून,
के. एन. धर्माधिकारी,
प्रभारी प्रबंधक,
औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.— श्री. जी. जी. भालचंद्र, न्यायाधीश, ३ रे कामगार न्यायालय, ठाणे यांचा दिनांक १८ जून २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २४७३.—श्री. जी. जी. भालचंद्र, न्यायाधीश, ३ रे कामगार न्यायालय, ठाणे यांना त्यांच्या दिनांक १८ जून २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक २१ जून २०१० ते ३० जून २०१० पर्यंत १० दिवसांची अर्जित रजा, रजेच्या मागे दिनांक २० जून २०१० हा सुट्टीचा दिवस जोडून मुख्यालय सोडण्याच्या परवानगीसह मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. जी. जी. भालचंद्र, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची न्यायाधीश, ३ रे कामगार न्यायालय, ठाणे या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. जी. जी. भालचंद्र, हे न्यायाधीश, ३ रे कामगार न्यायालय, ठाणे या पदावर स्थानापन्न होतील.

मुंबई,
दिनांक २ जुलै २०१०.

आदेशावरून,
के. एन. धर्माधिकारी,
प्रभारी प्रबंधक,
औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.—श्री. ए. एस. महात्मे, न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, बुलढाणा यांचा दिनांक ८ जून २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २५७२. —श्री. ए. एस. महात्मे, न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, बुलढाणा यांना त्यांच्या दिनांक ८ जून २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक ९ जून २०१० ते ११ जून २०१० पर्यंत ३ दिवसांची अर्जित रजा, रजेच्या पुढे दिनांक १२ जून २०१० व १३ जून २०१० हे सुट्ट्यांचे दिवस जोडून मुख्यालय सोडण्याच्या परवानगीसह मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. ए. एस. महात्मे, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, बुलढाणा या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. ए. एस. महात्मे, हे न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, बुलढाणा या पदावर स्थानापन्न होतील.

आदेशावरून,

के. एन. धर्माधिकारी,

प्रभारी प्रबंधक,

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

मुंबई,

दिनांक ८ जुलै २०१०.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.—श्री. आर. एस. घाटपांडे, न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, जालना यांचा दिनांक १८ जून २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २५७४. —श्री. आर. एस. घाटपांडे, न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, जालना यांना त्यांच्या दिनांक १८ जून २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक २१ जून २०१० ते २५ जून २०१० पर्यंत ५ दिवसांची अर्जित रजा, रजेच्या मागे दिनांक २० जून २०१० व रजेच्या पुढे दिनांक २६ जून २०१० व २७ जून २०१० हे सुट्ट्यांचे दिवस जोडून मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. आर. एस. घाटपांडे, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, जालना या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. आर. एस. घाटपांडे, हे न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, जालना या पदावर स्थानापन्न होतील.

आदेशावरून,

के. एन. धर्माधिकारी,

प्रभारी प्रबंधक,

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

मुंबई,

दिनांक ८ जुलै २०१०.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.—श्री. एस. के देशपांडे, सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, सांगली यांचा दिनांक २५ जून २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २५७५. —श्री. एस. के देशपांडे, सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, सांगली यांना त्यांच्या दिनांक २५ जून २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक २८ जून २०१० ते ३० जून २०१० पर्यंत ३ दिवसांची अर्जित रजा, रजेच्या मागे दिनांक २६ जून २०१० व २७ जून २०१० हे सुट्ट्यांचे दिवस जोडून मुख्यालय सोडण्याच्या परवानगीसह मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. एस. के देशपांडे, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, सांगली या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. एस. के देशपांडे, हे सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, सांगली या पदावर स्थानापन्न होतील.

मुंबई,
दिनांक ८ जुलै २०१०.

आदेशावरून,
का. ना. धर्माधिकारी,
प्रभारी प्रबंधक,
औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.—श्री. पी. एस. शिंदे, सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, धुळे यांचा दिनांक २५ जून २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २५७६. —श्री. पी. एस. शिंदे, सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, धुळे यांना त्यांच्या दिनांक २५ जून २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक २८ जून २०१० ते ३० जून २०१० पर्यंत ३ दिवसांची अर्जित रजा, रजेच्या मागे दिनांक २६ जून २०१० व २७ जून २०१० हे सुट्ट्यांचे दिवस जोडून मुख्यालय सोडण्याच्या परवानगीसह मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. पी. एस. शिंदे, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, धुळे या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. पी. एस. शिंदे, हे सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, धुळे या पदावर स्थानापन्न होतील.

मुंबई,
दिनांक ८ जुलै २०१०.

आदेशावरून,
के. एन. धर्माधिकारी,
प्रभारी प्रबंधक,
औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.— श्री. व्ही. व्ही. विद्वांस, न्यायाधीश, १ ले कामगार न्यायालय, अहमदनगर यांचा दिनांक १४ जून २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २५७७.—श्री. व्ही. व्ही. विद्वांस, न्यायाधीश, १ ले कामगार न्यायालय, अहमदनगर यांना त्यांच्या दिनांक १४ जून २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक १५ जून २०१० ते १९ जून २०१० पर्यंत ५ दिवसांची अर्जित रजा, रजेच्या पुढे दिनांक २० जून २०१० हा सुट्टीचा दिवस जोडून मुख्यालय सोडण्याच्या परवानगीसह मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. व्ही. व्ही. विद्वांस, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची न्यायाधीश, १ ले कामगार न्यायालय, अहमदनगर या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. व्ही. व्ही. विद्वांस, हे न्यायाधीश, १ ले कामगार न्यायालय, अहमदनगर या पदावर स्थानापन्न होतील.

मुंबई,
दिनांक ८ जुलै २०१०.

आदेशावरून,
के. एन. धर्माधिकारी,
प्रभारी प्रबंधक,
औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.—श्री. एम. एम. पोतदार, न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, महाड यांचा दिनांक ७ जून २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २५७८.—श्री. एम. एम. पोतदार, न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, महाड यांना त्यांच्या दिनांक ७ जून २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक ८ जून २०१० ते ११ जून २०१० पर्यंत ४ दिवसांची अर्जित रजा, रजेच्या पुढे दिनांक १२ जून २०१० व १३ जून २०१० हे सुट्ट्यांचे दिवस जोडून मुख्यालय सोडण्याच्या परवानगीसह मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. एम. एम. पोतदार, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, महाड या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. एम. एम. पोतदार, हे न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, महाड या पदावर स्थानापन्न होतील.

मुंबई,
दिनांक ८ जुलै २०१०.

आदेशावरून,
के. एन. धर्माधिकारी,
प्रभारी प्रबंधक,
औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.— (१) या कार्यालयाचे आदेश क्र. २४४६, दिनांक १ जुलै २०१०.

(२) श्री. जी. बी. पाटील, न्यायाधीश, २ रे कामगार न्यायालय, कोल्हापूर यांचा दिनांक १७ जून २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २५७९.—श्री. जी. बी. पाटील, न्यायाधीश, २ रे कामगार न्यायालय, कोल्हापूर यांना त्यांच्या दिनांक १७ जून २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक १२ जून २०१० ते १६ जून २०१० पर्यंत ५ दिवसांची वाढीव अर्जित रजा मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. जी. बी. पाटील, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची न्यायाधीश, २ रे कामगार न्यायालय, कोल्हापूर या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. जी. बी. पाटील, हे न्यायाधीश, २ रे कामगार न्यायालय, कोल्हापूर या पदावर स्थानापन्न होतील.

आदेशावरून,

के. एन. धर्माधिकारी,

प्रभारी प्रबंधक,

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

मुंबई,

दिनांक ८ जुलै २०१०.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.— श्री. ए. ए. सईद, न्यायाधीश, ४ थे कामगार न्यायालय, ठाणे यांचा दिनांक २१ जून २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २५८०.—श्री. ए. ए. सईद, न्यायाधीश, ४ थे कामगार न्यायालय, ठाणे यांना त्यांच्या दिनांक २१ जून २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक २८ जून २०१० ते ३ जुलै २०१० पर्यंत ६ दिवसांची अर्जित रजा, रजेच्या मागे दिनांक २६ जून २०१० व २७ जून २०१० व रजेच्या पुढे दिनांक ४ जुलै २०१० हे सुट्ट्यांचे दिवस जोडून मुख्यालय सोडण्याच्या परवानगीसह मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. ए. ए. सईद, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची न्यायाधीश, ४ थे कामगार न्यायालय, ठाणे या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. ए. ए. सईद, हे न्यायाधीश, ४ थे कामगार न्यायालय, ठाणे या पदावर स्थानापन्न होतील.

आदेशावरून,

के. एन. धर्माधिकारी,

प्रभारी प्रबंधक,

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

मुंबई,

दिनांक ८ जुलै २०१०.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.—श्री. डी. एच. देशमुख, सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, ठाणे यांचा दिनांक ५ जुलै २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २६३४. —श्री. डी. एच. देशमुख, सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, ठाणे यांना त्यांच्या दिनांक ५ जुलै २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक १ जुलै २०१० ते ३ जुलै २०१० पर्यंत ३ दिवसांची अर्जित रजा मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. डी. एच. देशमुख, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, ठाणे या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. डी. एच. देशमुख, हे सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, ठाणे या पदावर स्थानापन्न होतील.

मुंबई,
दिनांक १४ जुलै २०१०.

आदेशावरून,
के. एन. धर्माधिकारी,
प्रभारी प्रबंधक,
औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.—श्री. जी. जी. हुलसुरे, न्यायाधीश, ३ रे कामगार न्यायालय, नागपूर यांचा दिनांक २२ जून २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २६३५. —श्री. जी. जी. हुलसुरे, न्यायाधीश, ३ रे कामगार न्यायालय, नागपूर यांच्या दिनांक २२ जून २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक २८ जून २०१० ते ३ जुलै २०१० पर्यंत ६ दिवसांची अर्जित रजा, रजेच्या मागे दिनांक २६ जून २०१० व २७ जून २०१० व रजेच्या पुढे दिनांक ४ जुलै २०१० हे सुट्ट्यांचे दिवस जोडून मुख्यालय सोडण्याच्या परवानगीसह मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. जी. जी. हुलसुरे, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची न्यायाधीश, ३ रे कामगार न्यायालय, नागपूर या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. जी. जी. हुलसुरे, हे न्यायाधीश, ३ रे कामगार न्यायालय, नागपूर या पदावर स्थानापन्न होतील.

मुंबई,
दिनांक १४ जुलै २०१०.

आदेशावरून,
के. एन. धर्माधिकारी,
प्रभारी प्रबंधक,
औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.—श्री. डी. बी. उन्हाळे, कनिष्ठ अन्वेषक अधिकारी, औद्योगिक न्यायालय, नागपूर यांचा दिनांक २५ जून २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २६३६.—श्री. डी. बी. उन्हाळे, कनिष्ठ अन्वेषक अधिकारी, औद्योगिक न्यायालय, नागपूर यांना त्यांच्या दिनांक २५ जून २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक २९ जून २०१० ते १ जुलै २०१० पर्यंत ३ दिवसांची अर्जित रजा मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. डी. बी. उन्हाळे, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची कनिष्ठ अन्वेषक अधिकारी, औद्योगिक न्यायालय, नागपूर या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. डी. बी. उन्हाळे, हे कनिष्ठ अन्वेषक अधिकारी, औद्योगिक न्यायालय, नागपूर या पदावर स्थानापन्न होतील.

आदेशावरून,

के. एन. धर्माधिकारी,

प्रभारी प्रबंधक,

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

मुंबई,

दिनांक १४ जुलै २०१०.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.— श्री. के. डब्ल्यू ठाकरे, सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, अकोला यांचा दिनांक ३० जून २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २६३७.—श्री. के. डब्ल्यू ठाकरे, सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, अकोला यांना त्यांच्या दिनांक ३० जून २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक ५ जुलै २०१० ते १७ जुलै २०१० पर्यंत १३ दिवसांची अर्जित रजा, रजेच्या मागे दिनांक ४ जुलै २०१० व रजेच्या पुढे दिनांक १८ जुलै २०१० हे सुट्ट्यांचे दिवस जोडून मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. के. डब्ल्यू ठाकरे, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, अकोला या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. के. डब्ल्यू ठाकरे, हे सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, अकोला या पदावर स्थानापन्न होतील.

आदेशावरून,

के. एन. धर्माधिकारी,

प्रभारी प्रबंधक,

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

मुंबई,

दिनांक १४ जुलै २०१०.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.—श्री. एस. के. शाळगांवकर, सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, मुंबई यांचा दिनांक १२ जुलै २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २७३७. —श्री. एस. के. शाळगांवकर, सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, मुंबई यांना त्यांच्या दिनांक १२ जुलै २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक ७ जून २०१० ते ९ जुलै २०१० पर्यंत एकूण ३३ दिवसांची परिवर्तित रजा, रजेच्या पुढे दिनांक १० जुलै २०१० व ११ जुलै २०१० हे सुट्ट्यांचे दिवस जोडून मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. एस. के. शाळगांवकर, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, मुंबई या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. एस. के. शाळगांवकर, हे सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, मुंबई या पदावर स्थानापन्न होतील.

मुंबई,
दिनांक १७ जुलै २०१०.

आदेशावरून,
के. एन. धर्माधिकारी,
प्रभारी प्रबंधक,
औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.— श्री. पी. एम. मोरे, न्यायाधीश, १ ले कामगार न्यायालय, ठाणे यांचा दिनांक ३० जून २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २७६६.—श्री. पी. एम. मोरे, न्यायाधीश, १ ले कामगार न्यायालय, ठाणे यांना त्यांच्या दिनांक ३० जून २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक ६ जुलै २०१० ते ९ जुलै २०१० पर्यंत ४ दिवसांची अर्जित रजा, रजेच्या पुढे दिनांक १० जुलै २०१० व ११ जुलै २०१० हे सुट्ट्यांचे दिवस जोडून मुख्यालय सोडण्याच्या परवानगीसह मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. पी. एम. मोरे, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची न्यायाधीश, १ ले कामगार न्यायालय, ठाणे या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. पी. एम. मोरे, हे न्यायाधीश, १ ले कामगार न्यायालय, ठाणे या पदावर स्थानापन्न होतील.

मुंबई,
दिनांक २० जुलै २०१०.

आदेशावरून,
का. ना. धर्माधिकारी,
प्रभारी प्रबंधक,
औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

BY THE PRESIDENT, INDUSTRIAL COURT, MAHARASHTRA, MUMBAI.

Read :— (1) High Court, Bombay Confidential Letter No. X-0202/2001, dated 7th January 2002.

(2) This Office Notification No. 440, dated 28th April 2010.

NOTIFICATION

No. 790.—In view of the directions of the Hon'ble High Court, Bombay, *vide* Confidential Letter dated 7th January 2002, the President, Industrial Court, Maharashtra, Mumbai (Head of the Department) is hereby pleased to sanction *ex post-facto* concessional off during Summer Vacation for the year 2010 in the respect of the following Judges of the Labour Courts in the State of Maharashtra by modifying the earlier Office Notification No. 440, dated 28th April 2010 :—

Sr. No.	Name of the Labour Judge	Concession off during the Summer Vacation of 2010
(1)	(2)	(3)
1	Shri S. P. Gondhalekar, Judge, Labour Court, Mumbai.	17th May 2010 to 30th May 2010
2	Shri K. B. Wagh, Judge, Labour Court, Ahmednagar.	17th May 2010 to 30th May 2010

Mumbai,
dated the 20th July 2010.

R. B. MALIK,
President,
Industrial Court, Maharashtra, Mumbai.
(Head of the Department)

IN THE INDUSTRIAL COURT, MAHARASHTRA AT MUMBAI

REFERENCE (IC) No. 8 OF 2004.—Between The General Manager, The BEST Undertaking, BEST House, Mumbai 400 001—*First Party*— And the General Secretary, The BEST Workers' Union, 42, Kennedy Bridge, Mumbai 400 004—*Second Party*.

CORAM.— M. G. Choudhary, Presiding Officer.

Appearances.— Mr. H. H. Madan, Advocate for First Party.

Mr. S. A. Khamkar, Representative for Second Party.

Oral Award

(dated the 30th April 2010)

This is a reference under Section 73 of the Bombay Industrial Relations Act, 1946 on the move of General Secretary BEST Workers' Union on the basis of certificate issued by Conciliator under Bombay Industrial Relations Act, Mumbai in relation to the demand of the BEST Workers' union about house rent allowance at the rate of 10 percent of their basic pay and dearness allowance and MWM H.R.A. Act, 1983 deducted at the rate of 5 percent of the basic pay and dearness allowance. The said certificate was issued on 31st July 2004 by the Conciliator under Bombay Industrial Relations Act, Mumbai in exercise of powers confirmed under Section 73 of the Bombay Industrial Relations Act. The BEST undertaking *vide* application Exh. C-3 requested for disposal of the present Reference, and the BEST Workers' Union *vide* application Exh. U-3 requested to dispose of the reference on the ground of reference (IC) No. 3 of 2007. It appears that Reference (IC) No. 3 of 2007 was disposed of by Award dated 27th April 2010, as such, in view of request of both the parties, the present Reference stands disposed of. Award Accordingly.

Mumbai,
dated 30th April 2010.

M. G. CHOUDHARY,
Presiding Officer,
Industrial Court, Maharashtra. Mumbai.

K. G. SATHE,
Secretary,
Industrial Court, Maharashtra. Mumbai.
dated 19th May 2010.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.—श्री. जे. पी. जोशी, सहायक प्रबंधक, औद्योगिक न्यायालय, मुंबई यांचा दिनांक १४ जुलै २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २७७९.—श्री. जे. पी. जोशी, सहायक प्रबंधक, औद्योगिक न्यायालय, मुंबई यांना त्यांच्या दिनांक १४ जुलै २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक ५ जुलै २०१० ते १३ जुलै २०१० पर्यंत ९ दिवसांची परिवर्तित रजा, रजेच्या मागे दिनांक ४ जुलै २०१० हा सुट्टीचा दिवस जोडून मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. जे. पी. जोशी हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची सहायक प्रबंधक, औद्योगिक न्यायालय, मुंबई या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. जे. पी. जोशी हे सहायक प्रबंधक, औद्योगिक न्यायालय, मुंबई या पदावर स्थानापन्न होतील.

आदेशावरून,

के. एन. धर्माधिकारी,

प्रभारी प्रबंधक,

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

मुंबई,

दिनांक २१ जुलै २०१०.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.— श्री. बी. व्ही. झगडे, कनिष्ठ अन्वेषक अधिकारी, औद्योगिक न्यायालय, ठाणे यांचा दिनांक ३ जुलै २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २७८०.—श्री. बी. व्ही. झगडे, कनिष्ठ अन्वेषक अधिकारी, औद्योगिक न्यायालय, ठाणे यांना त्यांच्या दिनांक ३ जुलै २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक २१ जून २०१० ते २५ जून २०१० पर्यंत ५ दिवसांची अर्जित रजा, रजेच्या मागे दिनांक २० जून २०१० व रजेच्या पुढे दिनांक २६ जून २०१० व २७ जून २०१० हे सुट्ट्यांचे दिवस जोडून मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. बी. व्ही. झगडे हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची कनिष्ठ अन्वेषक अधिकारी, औद्योगिक न्यायालय, ठाणे या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. बी. व्ही. झगडे हे कनिष्ठ अन्वेषक अधिकारी, औद्योगिक न्यायालय, ठाणे या पदावर स्थानापन्न होतील.

आदेशावरून,

के. एन. धर्माधिकारी,

प्रभारी प्रबंधक,

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

मुंबई,

दिनांक २१ जुलै २०१०.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.—श्री. डी. जी. डाके, सहायक प्रबंधक, औद्योगिक न्यायालय, पुणे यांचा दिनांक ५ जुलै २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक २७८१.—श्री. डी. जी. डाके, सहायक प्रबंधक, औद्योगिक न्यायालय, पुणे यांना त्यांच्या दिनांक ५ जुलै २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक २९ जून २०१० ते ३ जुलै २०१० पर्यंत ५ दिवसांची परिवर्तित रजा, रजेच्या पुढे दिनांक ४ जुलै २०१० हा सुट्टीचा दिवस जोडून मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. डी. जी. डाके हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची सहायक प्रबंधक, औद्योगिक न्यायालय, पुणे या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. डी. जी. डाके, हे सहायक प्रबंधक, औद्योगिक न्यायालय, पुणे या पदावर स्थानापन्न होतील.

आदेशावरून,

के. एन. धर्माधिकारी,

प्रभारी प्रबंधक,

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

मुंबई,

दिनांक २१ जुलै २०१०.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.— श्री. बी. व्ही. झगडे, कनिष्ठ अन्वेषक अधिकारी, औद्योगिक न्यायालय, ठाणे यांचा दिनांक २८ जून २०१० व २१ जुलै २०१० रोजीचे अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक ३०१७.—श्री. बी. व्ही. झगडे, कनिष्ठ अन्वेषक अधिकारी, औद्योगिक न्यायालय, ठाणे यांना त्यांच्या दिनांक २८ जून २०१० व २१ जुलै २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक ६ जून २०१० या १ दिवसाची अर्जित रजा, व दिनांक ७ जून २०१० ते ११ जून २०१० या ५ दिवसांची परिवर्तित रजा, रजेच्या पुढे दिनांक १२ जून २०१० व १३ जून २०१० हे सुट्ट्यांचे दिवस जोडून मंजूर करण्यात आली आहे.

श्री. बी. व्ही. झगडे हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची कनिष्ठ अन्वेषक अधिकारी, औद्योगिक न्यायालय, ठाणे या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. बी. व्ही. झगडे हे कनिष्ठ अन्वेषक अधिकारी, औद्योगिक न्यायालय, ठाणे या पदावर स्थानापन्न होतील.

आदेशावरून,

का. ना. धर्माधिकारी,

प्रभारी प्रबंधक,

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

मुंबई,

दिनांक १६ ऑगस्ट २०१०.

IN THE INDUSTRIAL COURT, MAHARASHTRA, MUMBAI*Read.*— (1) This Office Notification No. 439, dated 28th April 2009.**NOTIFICATION**

No. 791.—By virtue of the provisions contained in Regulation 14 of the Industrial Court, Regulation 1947, under Bombay Industrial Relation Act (As amended from time to time) it is hereby notified that the Summer Vacation for the Industrial Court, Mumbai from Monday 10th May 2010 to Sunday 6th June 2010 (Both days inclusive) and out of Mumbai as notified by the District Court respectively the following vacation Judges were prevented from enjoying the Summer Vacation for the period shown against their names below :—

Sr. No.	Name and Designation of the Incumbent.	Period during which the incumbent were prevented from enjoying Summer Vacation.	No. of days	Remarks
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1	Shri R. B. Malik, President, Industrial Court, Mumbai.	10th May 2010 to 30th May 2010.	21	
2	Shri R. M. Muley, Member, Industrial Court, Mumbai.	10th May 2010 to 30th May 2010.	21	
3	Shri K. W. Thakare, Member, Industrial Court, Mumbai.	10th May 2010 to 30th May 2010.	21	
4	Shri M. G. Choudhari, Member, Industrial Court, Mumbai.	17th May 2010 to 6th June 2010.	21	
5	Shri B. C. Chandrakapure, Member, Industrial Court, Mumbai.	10th May 2010 to 16th May 2010 and 24th May 2010 to 6th June 2010.	21	
6	Shri D.H. Deshmukh, Member, Industrial Court, Thane.	3rd May 2010 to 16th May 2010 and 24th May 2010 to 6th June 2010.	28	
7	Shri S. K. Deshpande, Member, Industrial Court, Pune.	4th May 2010 to 9th May 2010 & 17th May 2010 to 6th June 2010.	27	
8	Shri P. W. Bhuyar, Member, Industrial Court, Nashik.	4th May 2010 to 16th May 2010 & 31st May 2010 to 6th June 2010.	20	
9	Shri P. S. Shinde, Member, Industrial Court, Kolhapur.	10th May 2010 to 6th June 2010.	28	
10	Smt. S. V. Suvarna, Member, Industrial Court, Kolhapur.	3rd May 2010 to 9th May 2010 & 17th May 2010 to 6th June 2010.	28	
11	Shri S. J. Kale, Member, Industrial Court, Solapur.	4th May 2010 to 30th May 2010.	27	
12	Kum. V. N. Tambi, Member, Industrial Court, Satara.	3rd May 2010 to 16th May 2010 and 24th May 2010 to 6th June 2010.	28	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
13	Shri S. L. Pathan, Member, Industrial Court, Sangli.	3rd May 2010 to 16th May 2010 and 24th May 2010 to 6th June 2010.	28	
14	Shri R. R. Kadam, Member, Industrial Court, Aurangabad.	3rd May 2010 to 9th May 2010 and 17th May 2010 to 6th June 2010.	28	
15	Shri V. P. Utpat, Member, Industrial Court, Ahmednagar.	3rd May 2010 to 16th May 2010 and 31st May 2010 to 6th June 2010.	21	
16	Shri V. P. Karekar, Member, Industrial Court, Jalgaon.	3rd May 2010 to 9th May 2010 and 24th May 2010 to 6th June 2010.	21	
17	Smt. S. D. Manwar, Member, Industrial Court, Jalna.	17th May 2010 to 30th May 2010 and 6th June 2010.	15	
18	Shri S. V. Patil, Member, Industrial Court, Latur.	4th May 2010 to 23rd May 2010.	20	
19	Smt. N. V. Bhaid, Member, Industrial Court, Nagpur.	3rd May 2010 to 9th May 2010 and 24th May 2010 to 6th June 2010.	21	
20	Shri K. R. Deosarkar, Member, Industrial Court, Amravati.	3rd May 2010 to 4th May 2010 and 6th May 2010 to 16th May 2010 and 24th May 2010 to 30th May 2010.	20	
21	Shri S. K. Shalgaonkar, Member, Industrial Court, Akola.	3rd May 2010 to 9th May 2010 and 17th May 2010 to 23rd May 2010.	14	
22	Shri V. L. Kamble, Member, Industrial Court, Yeotmal.	3rd May 2010 to 9th May 2010 & 24th May 2010 to 6th June 2010.	21	
23	Shri A. T. Amlekar, Member, Industrial Court, Bhandara.	31st May 2010 to 6th June 2010.	7	

Mumbai.
dated the 20th July 2010.

R. B. MALIK,
President,
Industrial Court, Maharashtra, Mumbai.

IN THE INDUSTRIAL COURT, MAHARASHTRA, AT MUMBAI

BEFORE SHRI R. B. MALIK, PRESIDENT, INDUSTRIAL COURT, MAHARASHTRA AT MUMBAI

COMPLAINT (ULP) No.73/2006.— Shri Nagendra Kumar Amarnath Dubey, Kamgar Seva Sadan Co-op. Hsg. Society, “C” Block, R. No. 18, Mahadev Palav Marg, Curry Road (E.), Mumbai 400 012—*Complainant*— *Versus* (1) M/s. Expo Project Engineering, (2) Shri S. S. Mevawala, Director, M/s. Expo Project Engineering, (3) Shri Vilas Awari, Manager, M/s. Expo Project Engineering, All at Expo House, 150, Sheriff Devji Street, Mumbai 400 003— *Respondents*.

In the matter of Complaint of unfair labour practices under items 3, 9 and 10 of Sch. IV of the MRTU and PULP Act, 1971.

CORAM.— R. B. Malik, President,

Appearances.— Shri J. R. Pawar, Ld. Advocate for the Complainant,

Shri P. N. Anaokar with Shri J. V. Mhaske, Ld. Advocates for the Respondents.

Oral Judgement

(Dated the 27th July 2010)

1. Complainant being an employee of the Respondents stung by the Order of transfer to Haldia in West Bengal has initiated this Complaint proceedings under sections 28 and 30 read with items 3, 9 and 10 of Schedule IV of the Maharashtra Recognition of Trade Unions and Prevention of Unfair Labour Practices Act, 1971 (“Act” hereinafter).

2. The Complainant has been serving in the clerical cadre. The employer-employee relationship interpartes is not in dispute. According to the Complainant he joined the service on 26th December 2000 and was all along posted in Mumbai though he had a brief stint to Jamnagar. The Respondents are taking job works at various sites for various Engineering Companies like M/s. Larsen & Toubro, M/s. Reliance Industries, M/s. Petron Company, M/s. Indian Oil Company, M/s. Hindustan Petroleum and M/s. Bharat Petroleum, etc. The cause giving rise hereto arose as a result of Order dated 7th February 2006 whereby the Complainant was transferred to Haldia in West Bengal. According to the Complainant, the Order is *malafide* and amounts to victimization and unfair labour practice as defined by the relevant provisions of the Act. In this factual backdrop a declaration and consequent direction aimed at quashing the Order of transfer and letting the Complainant join here in Mumbai is sought.

3. The affidavit-in-reply to the Interim Relief Application was treated as Written Statement which is at Exh. C-2. It was filed by Shri Vilas Nivrutti Awari, Manager (Planning & Estimate) of the Respondent No. 1 Company. It is asserted therein that there has not been any unfair labour practice indulged in by them. The nature of business of the Respondents is not disputed. It is mentioned that the Complainant had also been transferred earlier to Jamnagar. In so far as the impugned transfer is concerned, the sum and substance of the case of the Respondents is that by conduct also the Complainant has forfeited his right to challenge the order of transfer inasmuch as he accepted the amount of Rs.1000 that was paid to him towards the expenses.

4. Shri N. M. Gosavi, a Ld. Member of this Court framed issues at Exh. O-2 on 22nd December 2006 which are noted down below together my findings and reasons thereon.

<i>Issues</i>	<i>Findings</i>
(1) Does the Complainant prove that the Respondents have engaged in unfair labour practices under item 3, 9 and 10 of Schedule IV of the MRTU and PULP Act, 1971?	No.
(2) Whether the Complainant is entitled to any relief?	No.
(3) What order?	The Complaint is hereby dismissed with no order as to cost. See the Order made below.

Reasons

As to Issue Nos. 1, 2 and 3 :—

5. The employer-employee relationship inter partes is not in dispute. In so far as the nature of the business of the Respondents is concerned, it would appear from the Complaint as well as from para 3 of the affidavit in examination-in-chief of the Complainant himself that the Respondents are an Engineering Company taking job works from other Engineering Companies such as M/s. Larsen & Toubro, M/s. Reliance Industries, M/s. Petron Company, M/s. Indian Oil Company, M/s. Hindustan Petroleum and M/s. Bharat Petroleum, etc. According to the Complainant himself the Respondents take the job work of maintenance and modification of fitting columns etc. of those clients named above. According to him, in order to achieve the object of the business, the Respondent Company has appointed its permanent technical staff and they also have got staff in the establishment. It is undisputed that the Complainant himself was appointed in the year 2000, but initially he was doing the work which one normally associates with a Class-IV employee and then under an appointment letter Exh. U-9 dated 31st December 2004 he came to be appointed as Office Assistant in Grade-III. That I should think is a clerical type of work. On page No. 10 of his cross-examination the Complainant admitted that the Companies named above that provide work to the Respondents have their sites in and out of Mumbai. He admitted that at the sites the workers are hired and also some employees were sent by the Respondents. He admitted that the employees who were sent by the Respondents outside Mumbai reported back to Mumbai Office after completion of that work. In fact he clearly admitted that he too was sent outside Mumbai Office before and after completion of the work he reported back at Mumbai.

6. The Respondents examined their General Manager-projects Shri Vilas Nivrutti Awari who in his cross-examination told me that the Respondents were basically service providers to Oil Sector. The Respondents did not have a factory as such though their parent Institution had one at Murbad near Kalyan.

7. The above discussion should make it very clear that even as per the Complainant the employers are not manufacturers and they are service providers doing job work for other Engineering Companies. The nature of their business is such that they have to carry on their work of varying durations at different sites. This is in my view a significant aspect of the matter because when I discuss the case-law cited on behalf of the Complainant one aspect of the matter would become clear that there in those matters the employers were either manufacturers or in any case had their business activities static at one particular place. Further all those that joined the Respondents with open eyes would naturally know, that the very nature of the business of the Respondents is such that it would be carried out at different places depending upon the work assigned to the Respondents by their clients. Another significant aspect of the matter is that even according to the Complainant not only others, but he himself was earlier sent out of Mumbai for work and he then returned back to Mumbai after that work got completed.

8. It may be recalled that there is a document evidencing the contract of service interpartes. That is under Exh. U-9. The said document is an admitted one. Infact according to the Complainant it is thereunder itself that apart from other facts he locates his right not to be transferred out of Mumbai. To the extent necessary I may now read that particular document.

9. Under Exh. U-9 dated 31st December 2004 the Complainant came to be appointed as Office Assistant. Clause 4 provides that the Complainant would perform all duties that he might be required to perform and shall also perform such other duties as might be assigned to him by his superiors from time to time. Clause 6 is of central significance herefor and it needs to be reproduced.

“6. You are however liable to be transferred to any of the Company’s establishment elsewhere. You may also be required to travel anywhere in India and on occasions when you travel on company’s business, the company will pay you travelling expenses and allowances according to Company regulations from time to time.”

Now it would become very clear from the above extracted clause that the liability to be transferred to any of the Company’s establishments was clearly set out therein. It was also very clearly mentioned that the job offered to him entailed travel anywhere in India and of course he would be paid for the same by way of allowances. In my view it is a very significant aspect of the matter that the contract of service made it very clear that the job accepted by the Complainant was transferable one and in addition even while stationed at one particular place like Mumbai for example, he could also be asked to undertake travels in connection with his duties. The fact that the contract of service itself provided the liability to be transferred is in my view something that needs to be emphasized for the purposes hereof. Going by the plain language of the said document including clause 6 and the nature of the business inconnection whereof the service of the Complainant was enlisted does not give rise to any sepcific right entitling the complainant to resist the transfer on any ground whatsoever. A short discussion may have to be made at an appropriate place, but I may mention here that it has been the case of the Complainant that he has got a right not to be transferred to a place where the Respondents did not have a place of business at the time of the commencement of employment. Now that particular stipulation is not expressly there in the document evidencing the contract of service and it cannot be Implied thereby either. However as the discussion progresses, it would become clear that even on facts it cannot be found that at Haldia the place of business came into existence as far as the Respondets were concerned after the appointment of the Complainant.

10. Now having mentioned as to the state of affairs with regards to the factor of transfer being easily spelt out from Exh. U-9, It would be advantageous to refer to the evidence which in my view would show that on the implementation aspect of the matter, the transfer was effectuated. According to the Complainant himself on page no. 4 in his affidavit in examination-in-chier he has deposed that he had been sent at Jamnagar site in the State of Gujrat on 23rd September 2005. He had attended that work and was working under the overall supervision of his Engineer. Now his case has been that while working as such he came to know that his son who had a brain tumer had fallen sick and his presence at Mumbai had become necessary. With some hassle though, but he was ultimately allowed to return back to Mumbai. But after he wanted to re-join here in Mumbai he was not allowed to do so. This is his case but this aspect is not quite germane herefor. What is significant is that on his own showing he was sent to Jamnagar and he did go there and worked. Now in his cross-examination on page No. 10 para 13 as already mentioned above, he has clearly deposed that he was sent out and he came back and joined in Mumbai. The Respondent’s witness also spoke about Complainant’s transfer to Jamnagar and inpara 7 he stated that he was infact also sent to Hazira and various other sites. In the cross-examination of Respondent’s witness, it is

brought about that save and except the impugned transfer in case of the other transfers, no writing was issued. It was infact suggested which suggestion he accepted that the Complainant was sent at Jamnagar and Hazira on oral orders on temporary basis, but he denied that these two projects were only for one month each.

11. While I am on this aspect of the matter, it would be advantageous to note that the only fact elicited in the cross-examination of Respondent's witness on behalf of the Complainant is that he was sent to Hazira and Jamnagar upon oral transfers for short duration. Now the fact that the impugned transfer was made upon written orders and the earlier transfers were upon oral orders in my view is not going to make any difference to the outcome and it is not even the case of the Respondents that the Complainant had been sent to Haldia under the impugned Order till eternity. Infact Clause 6 of Exh. U-9 which is extracted hereinabove itself makes it clear that the employee could be required to make travels apart from transfers and that I must reiterate is something borne out by the very nature of the business of the Respondents. Therefore, the fact that there were no written orders for the transfers to Jamnagar and Hazira, in my opinion, is not even significant much less decisive in the matter of impeaching the impugned Order of transfer. There is correspondence interpartes which also bears out the fact that in the past the Complainant was sent to Jamnagar and Hazira and one must bear in mind the fact that there has been a very short time lag between the contract of employment and the relations of the parties getting soured post impugned transfer. Therefore the fact that even during this short time the Complainant was sent to Hazira and Jamnagar for whatever duration is itself a significant aspect of the matter which does not in my view support the case of the Complainant.

12. Now the above discussion would make it very clear that while there was a clear stipulation of transfer in the contract of service and also there was a clear stipulation of the entailment to undertake travels, this stipulation did not just remain on paper. It was implemented and even on Complainant's own showing he too did go to the places like Hazira and Jamnagar. Granting all latitude to him all that happened was that while working there at Jamnagar he had to rush back to Mumbai to attend to his ailing son. That quite certainly does not derogate against the existence of the stipulation of transfer and therefore that stipulation formed the part of the contract and it was acted upon.

13. In my view unless there was something expressly provided in the contract of service the mere fact that the distance from Mumbai to Jamnagar and Hazira is lesser than the distance between Mumbai and Haldia is not ipso-facto sufficient to hold for the Complainant in the context of these facts. The crux of the matter is that the stipulation of transfer was very much there and the very nature of business of the Respondents is such that they cannot remain static which aspect of the matter has been sufficiently elaborated hereinabove.

14. Now before proceeding further, I think one factual aspect of the matter needs to be discussed. I can straight away now discuss the point formulated by Mr. Pawar, the Ld. Advocate for the Complainant quite assiduously and sincerely. According to him, when the Complainant took up the job with the Respondents, there was no branch or place of business at Haldia and therefore even if the stipulation like Clause 6 in Exh. U-9 might be there, but still he could not be transferred there. This is one aspect of the matter for which he has cited case-law which I shall presently seek guidance from. The main question at the moment is as to whether this fact could be held to have been proved on evidence. From the evidence of the Complainant himself there is no way this fact could have been held to have been established. Now in the cross-examination of the Respondent's witness, it has been brought about that he was not sure about the date, but Haldia Office was established sometime in 1995-96 and very pertinently the owner of the Haldia Office are the Respondents themselves and there has not been any change of ownership. This, as

I shall be presently pointing out, is a significant distinguishing feature from the facts of the case-law cited by Mr. Pawar. Now in the cross-examination itself the witness was asked as to the state of affairs with regard to the strength of the staff in 1995 at Haldia, which would show that even the complainant cannot seriously challenge the fact that Haldia Office was in existence since prior to the year 2004 and even the year 2000 when he took up the job which was like a job of Class-IV employee with the Respondents. He was then given a suggestion on page No.6 that the Haldia Office was not in existence in the year 2000. That suggestion was refuted and the witness told me that he would have to check up if the documents were there in support of this aspect of the matter.

15. Now this much was the evidence. In my opinion it is impossible to conclude that the Haldia Office or Haldia project did not exist as in the year 2004 or even in the year 2000. According to the Respondent's witness it was established in 1995-96. These are the proceedings which are akin to the civil proceedings and no party can carry the day merely on the basis of abstract theory of burden of proof. That undoubtedly is true. However, that by itself would not be sufficient to conclude that any factual aspect just thrown in thin air should drive the Respondents to prove something which basically would amount to tendering negative evidence. For that in any case the Complainant has to place some credible material on record. He can no doubt turn around and say that he would be in no position to prove it by concrete evidence because it is a matter exclusively within the domain of his employers. However his employers have set up a case that there was this particular branch at Haldia in 1995-96. The complainant could find his case by his own evidence as well as by the cross-examination of his adversary and should he infact set himself about to take recourse to the latter option, but then the cross-examination failed to bring to the fore the result envisaged by him and if that be so I do not think the Court could have insisted endlessly on proof of a fact which was basically not admitted by the Respondents. I would therefore conclude by holding that the evidence on record does not permit a finding that Haldia branch did not exist when the Complainant took up the job with the Respondents.

16. I may now turn to the case law cited by Mr. Pawar, the Ld. Advocate for the Complainant. He referred me to *Group Pharmaceuticals Ltd. v/s. Blossom Godinho & anr.-1997 II CLR 911 (Bom.)*; *Priscy D'souza & ors. v/s. Indamer Company Pvt. Ltd. & ors.-2002 III CLR 490(Bom.)*; *M/S. Automotive Manufacturers Ltd. v/s. Nanalal Panachand Vakharia & anr.-1977 LAB.I.C. 1188 (Guj) and Mashooq Ahmad v/s. Manager (P&I), Bharat Pumps & Compressors Ltd., Allahabad-2000 II CLR 573 (Allh.)*. The last mentioned case arose out of a Writ Petition filed before the Hon'ble High Court of Allahabad and it is very clear that the writ jurisdiction of the Hon'ble High Court is plenary and free from the jurisdictional confines of a statutory Court.

17. As far as other judgments including two judgments of our Hon'ble High court are concerned, Their Lordships were pleased to refer to the judgment of the Hon'ble Supreme Court in the matter between *Kundan Sugar Mills and Ziya Uddin & ors.-1960 I LLJ 266-SC* and a judgment of the Hon'ble Karnataka High Court in *Management of M/s. Nippani Urban Co-operative Bank Ltd. v/s. workmen-1992 I CLR 854 (Kar.)*.

18. It may be recalled that in the above discussion I have already indicated that there are clear factual distinguishing features in this particular matter when studied alongside the facts such as they were in the matters before Their Lordships in the above cited case-law. In the first place the law laid down by the Hon'ble Supreme Court in *Kundan Sugar Mills (Supra)* followed by our Hon'ble High Court has been that no employer can claim unfettered rights to transfer his employees at his sweet will, but it is significant to note that in all the matters before Their Lordships the contracts were such that the right to make transfer could not be spelt out. Here the same can quite clearly be spelt out and therefore going by the observations of Their Lordships in the above

case-law if such a stipulation is there, then of course the employee can have no cause to make grievance about the transfer because he with open eyes entered into a contractual relationship. Further as indicated hereinabove, here the management of the Respondents in Mumbai and Haldia is the same unlike the facts in Kundan Sugar Mills (supra). That being the state of affairs, if one were to consider these facts from the stand point of the Industrial Disputes Act or any other enactment that lays down the law with respect of the concept of change in this branch of law, the Complainant obviously has no case and even if one were to consider it from the stand point of this Act which has its operation only in the State of Maharashtra, even then the Complainant cannot succeed in bringing his case under any of the items invoked or for that matter any other item even if not invoked. That being the state of affairs, I am very clearly of the view that the application of the principles enunciated in the above case-law to the present facts would infact lead me to find against the Complainant.

19. Now in para 10 of the affidavit in examination-in-chief the Complainant has set out the grounds which according to him would support his case of victimization which the law fawns upon. According to him, it has nowhere been detailed in the transfer order as to what were the reasons for effecting it. Now the order of transfer is at Exh. U-11. It opens with the rectials "Due to exigency of work and in accordance with Clause 6 of your appointment letter dated 31st December 2004 you are transferred from Mumbai Office to Haldia Office with effect from 8th February 2006." The said letter then sets out the fact that he would be entitled to the amount of Rs. 1000 as transport expenses, etc. and on that day the Complainant did admittedly took that amount although the very next day the change of heart and "brain" took place. Now the question to ask would be as to whether in the context of the present facts there was any duty cast upon the Respondents to elaborately set out the reasons why the transfer was to be effected. I do not think it to be so. The administrative exigencies has been clearly set out and in the context it would be unrealistic to envisage any duty on the employer to set out in great details what those exigencies were. I would therefore hold that the Order of transfer was certainly not bad for being vague. No law or case-law has been brought to my notice that mandates that an Order of transfer has to be some kind of an encyclopedia detailing out the reasons in minutest of the details as to why the transfer was being effected. I do not think law requires impossibility to be countenanced.

20. Next it is his case that the Respondents have not taken in to consideration his family problems including the fact that his son was afflicted by the brain tumor and that for him to have double establishment would be hard. Even as one sympathizes with the Complainant about his son's health condition, in my view, if law permits as it does here the transfer then unless there was some clear requirement of law itself, the transfer could not be blocked due to family reasons of the employee. It is nobody's case that the Complainant has been prevented from taking his family along. As far as the transfer itself is concerned, whatever allowances are admissible were given and nothing more was required for the employer to do.

21. It further appears to be his case that he being Clerk and a non-technical person, there was no point in transferring him and further at Haldia Site work was important for which Engineers were required and not the employee like him who did the clerical work. Now in my view it is too elementary to insist that in the absence of malafides on the part of the employer, the right to transfer the employee has to be left to his discretion. Further it is too common a knowledge to require any concrete evidence that the Respondents are not engineering academicians, but they are a commercial enterprise and therefore apart from technical hands they also require employees to man their office establishment and unless there was compulsive evidence of malafides or oblique motives on the part of the employers, I do not think the employee could carry the day on this basis.

22. The last ground urged is that the Order of transfer was spurred by the irk caused by the Complainant having affiliated himself to a trade union *viz.* Bharatiya Kamgar Karmachari Mahasangh. Now there are documents in the form of correspondence to show that the Complainant has become a member of this trade union. However, his own evidence in the cross-examination is that except for himself there was no other member of the said Union in the Company and further granting all latitude to him even he joined this Union after returning from his assignment at Jamnagar. The Courts under the industrial enactments would undoubtedly Zealously guard the attempts on the part of the employers to victimize the employees even in covert manner to try to dissuade them from or to punish them for trade union activities, but then having said that it is not open to the Court to lightly rush to the conclusions without convincing material on record. I must repeat that when the Complainant was sent to Hзира and Jamnagar, he had no affiliation with any Union and that being the state of affairs, I am unable to accept the case of the Complainant and read any oblique motive as a driving force behind the impugned order of transfer.

23. In view of the foregoing it is not at all possible for me to hold on evidence and on legal principles applicable thereto that the impugned order of transfer is an instance of victimization and is consequently such as to be impeached as unfair labour practice. To my mind the normal rule that in the absence of vitiating circumstances a right to transfer should be conceded to the employer as an incident of service cannot be departed from herein. The Complaint is therefore destined to fail.

24. Before parting, however, I must make an observation which I think is necessary to be made. Here there is evidence to show that the transfers are effected on short term basis also and the employees are brought back to Mumbai. The very intent underlying the various labour and industrial enactment is not so much as to ensure what is commonly called victory or defeat for employer or employee in a litigation, much as it is to maintain healthy Industrial relationship. That being so regardless of the events giving rise hereto if even now it is possible for the Respondents to open a new chapter in the relationship with the Complainant, I do not think this Order should come in their way to do so. It is not so much a case of victory and defeat as it is what has been observed just now. This cannot be a mandate of the Court, but nevertheless something that the employer can surely consider and therefore I decide against saddling the cost hereof on the Complainant. But at the end of the day, the Court must decide the matters on legal principles as applicable to the facts. The issues are found accordingly and the Order follows :—

Order

The Complaint stands hereby dismissed with no order as to costs.

Mumbai,
dated the 27th July 2010.

R. B. MALIK,
President,
Industrial Court, Maharashtra, Mumbai.

K. N. DHARMADHIKARI,
I/c. Registrar,
Industrial Court, Maharashtra, Mumbai,
dated the 28th July 2010.

BY THE PRESIDENT, INDUSTRIAL COURT, MAHARASHTRA, MUMBAI

BEFORE SHRI R. B. MALIK, PRESIDENT, INDUSTRIAL COURT, MAHARASHTRA, AT MUMBAI

COMPLAINT (ULP) No.521/2005.— Engineering and General Employees Union, 334, H.R.D. Centre, 95, D. S. Phalke Road, Dadar (E.), Mumbai 400 014—*Complainant— Versus* Shri Rajendraprasad Gupta, Proprietor, M/s. Anup Apparels, Chawl No. 327, Room No. 3996, Tagor Nagar No. 3, Vikhroli (E.), Mumbai 400 083— *Respondent*.

In the matter of Complaint of unfair labour practices under items 1(a), (b), and 6 of Schedule II and item of Schedule IV of the MRTU and PULP Act, 1971.

CORAM.— Shri R. B. Malik, President.

Appearances.— Shri S. S. Shetty, Ld. Representative for the Complainant,
Shri George Thomas, Ld. Advocate for the Respondent.

Oral Judgement

(Dated the 3rd August 2010)

1. This is a Complaint of alleged unfair labour practices under sections 28 and 30 read with items 1(a), (b) and 6 of Schedule II and item 9 of Schedule IV of the Maharashtra Recognition of Trade Unions and Prevention of Unfair Labour Practices Act, 1971 (“Act” hereinafter).

2. The case of the Complainant Union is that it is a duly registered trade union. The Respondent is the Proprietor dealing in manufacturing of readymade garments. It is part of the business of the Respondent to undertake the work of stitching garments mainly shirts of various merchants and exporters. He employs more than 50 workmen in various departments. Out of them 15 are the members of the Complainant Union whose names are set out in what is Annexure “A” to the Complaint with their career details. According to the Complainant although the provisions of Bombay Shops and Establishment Act, Payment of Bonus Act, Minimum Wages, Employees’ State Insurance Act, P.F. Act, etc. are applicable, the Respondent did not grant any benefit to his workmen thereunder. There was no proper maintenance of muster roll and various registers also. Bonus was not being paid in accordance with the relevant provisions of Act. Leave was not being granted. Therefore the Respondent is guilty of having indulged in unfair labour practice by declining to grant benefit under the law to his workmen. No benefit of the P.F. Act has been extended. No bonus has been given. No leave has been sanctioned. Despite several request, nothing materialized and therefore the present Complaint was made seeking an Order restraining the Respondent from terminating the services of the workmen who are the members of the Complainant Union, for direction to make payment of full backwages and full work against payment of wages, a restraint Order against removal of machinery and positive direction to grant various benefits came to be prayed for.

3. An affidavit-in-reply to the interim Application was filed at Exhibit. C-2 and *vide* Exhibit C-5 it was treated as Written Statement. The Respondent admitted to be the proprietor of the concerned Anup Apparels. According to him, he had been undertaking the work of stitching garments on contract from various parties. He has further averred that he had been taking the work on contract and got the work done through Sub Contractors. Shri Jay K. Nadar has been named the Sub-Contractor. The work was done on lumpsum basis. According to him, the quantity

of work would vary and sometimes there is even no work at all. He had provided to the Sub-Contractor stitching machines. The employees were not of the Respondent, but of the Sub-Contractor and hence he denied employer-employee relationship. He has, therefore, denied the very tenability of the Complaint on the fundamental basis and there being no employer-employee relationship.

4. My Ld. Predecessor Shri M. T. Joshi framed issues on 7th January 2009 at Exhibit O-3 which are noted down below together my findings and reasons thereon :—

<i>Issues</i>	<i>Findings</i>
(1) Whether there is relationship of employer and employee between the Complainant and the Respondent?	Yes.
(2) Whether this Court has jurisdiction to the Complaint ?	Yes.
(3) Whether the Respondent has closed the Undertaking by vacating any rented premises ?	Need not be answered.
(4) Whether the Respondent accepted to terminate the services of the workmen ?	Need not be answered.
(5) Whether the Respondent has refused to provide full work to the workmen ?	Need not be answered.
(6) Whether the Respondent is or was not paying full wages to the workmen ?	Need not be answered.
(7) Whether the Respondent has engaged in any unfair labour practices as per items 1(a), (b) and 6 of Schedule II and item 9 of Schedule IV of the MRTU and PULP Act, 1971 ?	Need not be answered.
(8) What order and costs ?	The Complaint is dismissed with no order as to cost, but employer-employee relationship is held established. See the Order made below.

Reasons

As to Issue Nos. 1 to 8 :—

5. All the Issues can be grouped together for the purpose of discussion. It is made clear at the outset that for the reasons to be presently set out herein, this judgment holds the existence of employer-employee relationship rejecting the arguments to the contrary of the Respondent, but for the reasons again to be presently set out it is not now open to examine the merit of the Complaint as such.

6. The Complainant Union examined Shri Maruti Kondiba Kamble, one of its members whose name apparently is at Sr. No. 6 in what is Annexure “A” to the Complaint and he is working as a Tailor. The Respondent did not lead positive evidence. Therefore if the Respondent can carry the day on the basis of the cross-examination of the witness of the Complainant then that is a different matter, but there is no positive evidence led on behalf of the Respondent.

7. It has become indisputable that the Respondent is the proprietor of M/s. Anup Apparels. The main business activity seems to be of stitching of clothes in order to make readymade garments. For this purpose according to the Complainant Union he has employed more than 50 persons. The case in the Written Statement is that there is no employer-employee relationship and the work is got done through the Sub-Contractor Nadar. In this behalf there is no positive evidence on behalf of the Respondent.

8. Mr. Kamble, the only witness of the Complainant stood by the accuracy of the recitals in the Complaint. He has mentioned in his affidavit in examination-in-chief that by virtue of the fact that the Labour and Industrial enactment as well as some other relevant provisions of law applied, the Respondent was obliged to discharge his duties towards his employees in all the various ways. However, when approached by this witness and others for redressal of their grievance, the Respondent threatened that he would either declare a lock-out or effect closure of the establishment and he would terminate their services if they did not withdraw their request and/or demand. On 7th November 2005 the present Complaint was filed. It was posted before this Court on 23rd November 2005 for which process was served on the Respondent on 18th November 2005. Thereupon the Respondent summoned the 15 workmen owing allegiance to the Complainant union and pestered them for withdrawal of the Complaint. On 22nd November 2005 the Respondent again called them wondering whether they would withdraw the Complaint and when they replied in the negative, he asked them to immediately leave the premises because their services had been terminated.

9. Shri Kamble has then mentioned in his examination-in-chief that he and the other workmen have already raised an industrial dispute for their reinstatement with continuity of service and full backwages and the said dispute is already pending before the 6th labour Court, in Mumbai. He has denied the case of existence of sub-contractorship set up the Respondent. He has asserted that even when he went to serve the process of the Labour Court proceedings he found the manufacturing activity going on there.

10. In the cross-examination suggestions were given to him that he was not a member of the Complainant Union, that the said Union was not registered, that there was no employer-employee relationship inter partes, that no establishment existed at the address mentioned by him, that no talk took place between him and the Respondent as mentioned in para 2 of his affidavit in examination-in-chief and that he had not gone to effect the service of the labour Court Reference upon the Respondent. All these suggestions were refuted by him. Other factors remaining constant, the suggestions refuted by themselves generally so speaking do not prove any fact. They at the most give an inkling of the case that the cross-examiner is out to try and establish. If there is some other convincing material in the cross-examination itself, then that is a different matter, but if the concerned party decided against leading positive evidence, then merely on the suggestions refuted by his deversary, the said party cannot carry the day.

11. The facts admitted in the cross-examination by the witness of the Complainant is that no written application for appointment was made and no written order was issued appointing them. Further it was admitted that no written demand was made on the Respondent and no written notice of closure or lock-out had been given by the Respondent till date. Now very pertinently not even a suggestion was given with respect of the existence of any sub-contractor. His name appears in the Written Statement. Consistent with the case pleaded in the Written Statement one should have thought that this witness was probed in the matter on who was paying salary to him because there are clear recitals in the written Statement that the Respondent had nothing to do with those working as employees and they were in fact the employees of the Sub Contractor. No question was put, not even a ritualistic suggestion to this witness of the

Complainant and to compound the tragedy for the Respondent in this behalf he maintained a safe distance away from the witness-box denying to the other side an opportunity to test him on the sub-contractor aspect of the matter. There are some predominantly legal points to be discussed presently, but left alone with the facts and applying the first principles of the evaluation of evidence, I am very clearly of the view that the evidence on record such as it is does permit a finding that there was existence of any sub-contractor as between the Respondent and the employees whose existence would insulate the Respondent from the obligations that law enjoins upon the employer. The Court is not deciding this matter on the basis of any academic principles nor is the burden of proof so static on any one party as is the state of affairs in a criminal trial. Here the onus shifts and once it gets so displaced to the respondent and he is found wanting in effectively countering it, then to my mind, it is not open to him to rely on the abstract doctrine of burden of proof and he also cannot rely upon the mere fact that there was no written document of contract of service and no documentary evidence of payment of salary. That being the state of affairs, the state of the evidence is what it is. I think I must unhesitatingly hold that there was no employer-employee relationship interpartes. The Respondent has failed to prove that there was existence of any sub-contractor and has also failed to prove that the employees were the employees of the sub-contractor.

12. Mr. Thomas, the Ld. Advocate for the Respondent, however very strongly urged that inasmuch as he has denied the existence of employer-employee relationship, the Complaint itself is not tenable. According to him, in view of this denial the Complainant has to adopt a more substantive course of legal action first to establish the employer-employee relationship and then depending upon its outcome to take recourse to the Complaint like the present one. I wanted to make it doubly sure and it become clear that the proposition stated by Mr. Thomas was that by a mere recital in the Written Statement he could successfully defeat the very tenability of the Complaint even if there was no evidence on record to support his case. It was his submission that the employer was supposed to do nothing more than raise a plea in the written statement by way of denial of employer-employee relationship to get the Complaint thrown out of the Court. As he saw the law to be the legal position, the case-law which shall be presently discussed supported him.

13. The point that is required to be considered in the presence of factual finding entered hereinabove therefore is as to whether the Court under the Industrial and Labour enactments can feel helplessly ransomed into ruling out its own jurisdiction under the Act by a mere denial in the Written Statement of the existence of employer-employee relationship. An essential sub-context would be as to whether in order to successfully rule out jurisdiction, the Complaint should be the guiding document or the Written Statement. Other factors remaining constant at least under the General Law it is a trite legal position that the defendant cannot oust the jurisdiction of the Court by a mere recital in the Written Statement. The question is as to whether this somewhat specialized branch of law works on a fundamentally different legal tenet. Mr. Thomas maintained that it did and he referred me to the case law which I shall now immediately turn my deferential attention to.

14. Mr. Thomas referred me to *Cipla Ltd. Versus. Maharashtra General Kamgar Union and Others (2001 1 CLR 745-SC)*. Cipla Ltd. (supra) also was a matter arising out of the provisions of the Act. There also a complaint of unfair labour practice was filed by a trade union alleging victimization. The workmen apparently were charged with the responsibility of maintaining proper hygienic conditions in the establishment because the establishment was the manufacturer of drugs, etc. The Union moved for seeking the relief of permanency and very pertinently it was the case of the Union itself that on paper its members were shown as contract workmen working for a duly identified contractor who was a party before the Hon'ble Supreme Court. It was alleged that the so-called contract was a facade created by the employer evidently to circumvent the provisions of

law. In that behalf the so-called scheming recourse to the durationwise service span of 11 months was also made. It was claimed that in reality the nature of the contract notwithstanding they infact had direct contractual relationship with the employer. The employer quite understandably while denying the case of the Union there named as many as 3 concerns as the contractors through whom the work was being got done and therefore it pleaded the absence of any contractual relationship of employer and employee and set up a case of contract in that backdrop. The contractore supported the case of the employer.

15. At this stage itself, therefore, it would become very clear that in Cipla Limited (supra), it was the case of the employees themselves that there was documentary material to show the existence of the contractor and they were shown as his employees while according to them really speaking that was a mere smoke screen so to say and the real relationship was between them and the employer. Here in the present set of circumstances, the employees did not raise any such plea and it is the employer who has raised such a plea in the written statement without having been able to prove it. In my view, this is the decisive distinguishing feature as between Cipla Ltd. (supra) and the present matter.

16. Proceeding further in Cipla Ltd. (supra), the evidence was led before the Labour Court and on evaluation of the evidence in the context of the provisions of Contract Labour (Regulation and Abolition) Act, 1971, it was found by the Labour Court that the employer-employee relationship between the members of the Union and the employer had not been established. The Order of the Labour Court was upheld by the Industrial Court in Revision. However, in Writ Petition the Hon'ble High Court was pleased to reverse the said judgment and the matter then was carried to the Hon'ble Supreme Court in Appeal. If one were to peruse paragraphs 7, 8 and 10 of Cipla Ltd. (Supra). I think it would become very clear that in the present circumstances, the Respondent cannot seek parity with the employer in that particular matter. Para 7 infact needs to be fully reproduced :—

“But one thing is clear-if the employees are working under a contract covered by the Contract Labour (Regulation and Abolition) Act then it is clear that the Labour Court or the Industrial adjudicating authorities cannot have any Jurisdiction to deal with the matter as it falls within the province or an appropriate Government to abolish the same. If the case put forth by the workmen is that they have been directly employed by the appellant-company but the contract itself is a camouflage and, therefore, needs to be adjudicated is a matter which can be gone into by appropriate Industrial Tribunal or Labour Court. Such question cannot be examined by the Labour Court or the Industrial Court Constituted under the Act. The object of the enactment is, amongst other aspects, enforcing provision relating to unfair Labour practices. It that is so, unless is undisputed or Indisputable that there is employer-employee relationship between the parties, the question of unfair practice cannot be inquired into at all. The respondent union came to the Labour Court with a complaint that the workmen are engaged by the appellant through the contractor and though that is ostensible relationship the true relationship is one of master and servant between the appellant and the workmen in question. By this process, workmen repudiate their relationship with the contractor under whom they are employed but claim relationship of an employee under the appellant. That exercise of repudiation of the contract with one and establishment of a legal relationship with another can be done only in a regular Industrial Tribunal/Court under the I.D. Act.”

In para 8, Their Lordships have discussed the peculiarity of the facts in Cipla Ltd. (supra) wherein it was the case of the employees themselves that the employer had never recognized them as the employees and the actual relationship between them was of employer and employee. The following

passage from para 10 would also be apposit for guidance :—

“We are afraid that this argument cannot be sustained for the fact that even in respect of claims arising under section 33C(2) appropriate dispute can be raised in terms of section 10 of the Industrial Disputes Act and that has not been the position in the present case. Nor can we say that even in cases where employer-employee relationship is undisputed or indisputably referring to the history of relationship between the parties, dispute can be settled and not in a case of the present nature where it is clear that the workmen are working under a contract. But it is only a veil and that will have to be lifted to establish the relationship between the parties. That exercise, we are afraid, can also be done by the Industrial Tribunal under the Bombay Industrial Relations Act, 1946 or under the Industrial Disputes Act. Therefore, we are afraid that the contention advanced very ably by Shri Singhvi on behalf of the respondents cannot be accepted. Therefore, we hold that the High Court went far beyond the scope of the provisions of the Act and did not correctly understand the decisions of this Court in *Gujrat Electricity Board Thermal Power Station, Ukal, Gujrat V. Hind Mazdoor Sabha and others*(supra) and *General Labour Union (Red.Flag), Bombay V. Ahmedabad Mfg. And Calico Printing Co. Ltd., and others*(Supra). The correct interpretation of these decisions will lead to the result, which we have stated in the course of this order.”

17. Now it is very clear therefore that Mr. Thomas' contention that by a mere *ipse-dixi* of the employer in the Written Statement the Complaint such as this one should be thrown out of the Court is not at all borne out by the law laid down by the Hon'ble Supreme Court in *Cipla Ltd.*(supra). There has to be some material on record rather than forceful assertions that would lead the Court to hold that there was a genuine dispute with regard to the existence of employer-employee relationship. If that was there, then of course in a more or less summary looking provisions of the Act, such a disputed could not be resolved and that could be resolved under a more substantive proceedings under the industrial Disputes Act or such enactment. But then to say that a mere recital in the Written Statement would be sufficient to oust the jurisdiction of the Court even in this class of Complaints, is in my opinion, not legally accurate and is quite certainly not what has been laid down by the Hon'ble Supreme Court in *Cipla Ltd.* (supra).

18. Mr. Thomas then relied upon *Vividh Kamgar Sabha v/s. Kalyani Steels Ltd. And another (2001 I CLR 532-SC)*. Now in para 6 of *Kalyani Steels* (supra) there are clear observations of Their Lordships to show that the Industrial Court found on facts that the members of the Union were not the employees of the Company and that being so the question of relationship acquired a colour of such a dispute as to necessitate its resolution in a more substantive proceeding. It is nowhere held by Their Lordships that the employer can oust the Jurisdiction of the Court by a mere denial in the Written Statement. The same state of affairs prevailed in so far as the Division bench of our Hon'ble High Court in *Krantikari Suraksha Rekshak Sanghatana v/s. S. V. Naik and ors. (1993 I CLR 1003-Bom.)* was concerned. There apart from the other facts and factors, the existence of the “contractor” was quite clearly established which is not the state of affairs herein.

19. In view of the foregoing, therefore, it is quite clear that the Respondents have failed to prove on evidence that this was a case of Contractor and Sub-Contractor. The evidence adduced on behalf of the Complainant Union has sufficiently established that its members were the employees of the Respondent and the on us having been displaced and the respondent having failed to further rebut it by cross-examination and having failed to lead positive evidence can have no grievance to be made if it was held that there was provenly employer-employee relationship interparts. This aspect of the matter will have to be readverted before conclusion of this judgment.

20. However regardless of the above findings the fact remains that on Complainant's own showing they have not only been terminated by the Respondent, but appropriate legal proceedings have been adopted there against and the same were pending before the Labour Court. As between those proceedings and this one, they undoubtedly are more substantive because they raised industrial dispute and that being the state of affairs, it will not be possible for me to grant any relief to the Complainant Union in this Complaint. As a matter of fact, even if recourse to the Labour Court proceedings had not been taken, I am not too sure if nothing could be done herein if pending Complaint there was termination. I express no opinion thereabout herein, but one aspect is very clear that now that a substantive proceeding has been initiated, no relief can be granted herein. That being the state of affairs, it will be an exercise too academic to undertake to scrutinize the Complaint in order to determine if the relief such as herein claimed could be granted.

21. Now before concluding one point that needs to be considered is as to whether it was necessary for me to decide the issue of existence of employer employee relationship inter partes when on facts no relief can be granted herein. It is noted quite clearly that the legal position such as one visualizes it is that the said finding for the purpose hereof has to be subject to the finding thereon in the substantive proceeding. These findings *ipso-facto* would not conclude either the Ld. Judge of the Labour Court or either of the parties in those substantive proceedings. However, if I am right in holding that by a mere say so in the Written Statement in answer to a Complaint under the Act, the jurisdiction of this Court under the Act cannot be ousted and if the Respondent was so firmly standing by his case of there being no employer-employee relationship, then it was incumbent upon me to render a decision thereabout for otherwise it might tantamount to working on a mere ipse-dixi of the party Respondent. Therefore, in view of the factual parameter presented by the rival pleadings, it was really speaking necessary for me to decide the question of whether there was employer-employee relationship.

22. The upshot is that for the purposes hereof the employer-employee relationship is established. There is no merit in the challenge to the jurisdiction of this Court. However, on facts the Complainant is not entitled to any relief, but precisely for the fact that there is a good deal of success even for the Complainant union, I decide against saddling them with the cost hereof. The issues are found accordingly and the Order follows :—

Order

The Complaint is held maintainable.

The jurisdiction is ruled in, but the Complaint is dismissed with no order as to cost.

Mumbai,
dated the 3rd August 2010.

K. N. DHARMADHIKARI,
I/c. Registrar,
Industrial Court, Maharashtra, Mumbai,
dated the 5th August 2010.

R. B. MALIK,
President,
Industrial Court, Maharashtra, Mumbai.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.— श्री. पी. एस. शिंदे, सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, अहमदनगर यांचा दिनांक ४ ऑगस्ट २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक ३०६५. —श्री. पी. एस. शिंदे, सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, अहमदनगर यांना त्यांच्या दिनांक ४ ऑगस्ट २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक ५ ऑगस्ट २०१० ते ७ ऑगस्ट २०१० पर्यंत एकूण ३ दिवसांची अर्जित रजा, रजेच्या पुढे दिनांक ८ ऑगस्ट २०१० ची सुट्टी जोडून मुख्यालय सोडण्याच्या परवानगीसह मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. पी. एस. शिंदे, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, अहमदनगर या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. पी. एस. शिंदे, हे सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, अहमदनगर या पदावर स्थानापन्न होतील.

मुंबई,
दिनांक १६ ऑगस्ट २०१०.

आदेशावरून,
के. एन. धर्माधिकारी,
प्रभारी प्रबंधक,
औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.— श्री. जी. बी. पाटील, न्यायाधीश, २ रे कामगार न्यायालय, कोल्हापूर यांचा दिनांक ४ ऑगस्ट २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक ३०६६.—श्री. जी. बी. पाटील, न्यायाधीश, २ रे कामगार न्यायालय, कोल्हापूर यांना त्यांच्या दिनांक ४ ऑगस्ट २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक ९ ऑगस्ट २०१० ते १३ ऑगस्ट २०१० पर्यंत एकूण ५ दिवसांची अर्जित रजा, रजेच्या मागे दिनांक ८ ऑगस्ट २०१० व रजेच्या पुढे दिनांक १४ ऑगस्ट २०१० व १५ ऑगस्ट २०१० हे सुट्ट्यांचे दिवस जोडून मुख्यालय सोडण्याच्या परवानगीसह मंजूर करण्यात आली आहे.

श्री. जी. बी. पाटील, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, कोल्हापूर या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. जी. बी. पाटील, हे न्यायाधीश, २ रे कामगार न्यायालय, कोल्हापूर या पदावर स्थानापन्न होतील.

मुंबई,
दिनांक १६ ऑगस्ट २०१०.

आदेशावरून,
के. एन. धर्माधिकारी,
प्रभारी प्रबंधक,
औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.— श्री. एम. ए. कुलकर्णी, न्यायाधीश, १ ले कामगार न्यायालय, मुंबई यांचा दिनांक ३ ऑगस्ट २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक ३०७२.—श्री. एम. ए. कुलकर्णी, न्यायाधीश, १ ले कामगार न्यायालय, मुंबई यांना त्यांच्या दिनांक ३ ऑगस्ट २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक २९ जुलै २०१० ते २ ऑगस्ट २०१० पर्यंत एकूण ५ दिवसांची परिवर्तीत रजा, मंजूर करण्यात आली आहे.

श्री. एम. ए. कुलकर्णी, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची न्यायाधीश, १ ले कामगार न्यायालय, मुंबई या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. एम. ए. कुलकर्णी, हे न्यायाधीश, १ ले कामगार न्यायालय, मुंबई या पदावर स्थानापन्न होतील.

आदेशावरून,

का. ना. धर्माधिकारी,

प्रभारी प्रबंधक,

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

मुंबई,

दिनांक १६ ऑगस्ट २०१०.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.—श्रीमती मा. प्र. पाटील, सहायक प्रबंधक, औद्योगिक न्यायालय, मुंबई यांचा दिनांक ५ ऑगस्ट २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक ३०७३.—श्रीमती मा. प्र. पाटील, सहायक प्रबंधक, औद्योगिक न्यायालय, मुंबई यांना त्यांच्या दिनांक ५ ऑगस्ट २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक २ ऑगस्ट २०१० ते ४ ऑगस्ट २०१० पर्यंत ३ दिवसांची अर्धवेतनी रजा, रजेच्या मागे दिनांक १ ऑगस्ट २०१० हा सुट्टीचा दिवस जोडून मंजूर करण्यात आली आहे.

श्रीमती मा. प्र. पाटील, ह्या रजेवर गेल्या नसत्या तर त्यांची सहायक प्रबंधक, औद्योगिक न्यायालय, मुंबई या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्रीमती मा. प्र. पाटील, ह्या सहायक प्रबंधक, औद्योगिक न्यायालय, मुंबई या पदावर स्थानापन्न होतील.

आदेशावरून,

का. ना. धर्माधिकारी,

प्रभारी प्रबंधक,

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

मुंबई,

दिनांक १६ ऑगस्ट २०१०.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.— श्री. व्ही. व्ही. कठारे, न्यायाधीश, ५ वे कामगार न्यायालय, मुंबई यांचा दिनांक ६ ऑगस्ट २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक ३०७४.—श्री. व्ही. व्ही. कठारे, न्यायाधीश, ५ वे कामगार न्यायालय, मुंबई यांना त्यांच्या दिनांक ६ ऑगस्ट २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक ४ ऑगस्ट २०१० ते ५ ऑगस्ट २०१० पर्यंत एकूण २ दिवसांची परिवर्तीत रजा मंजूर करण्यात आली आहे.

श्री. व्ही. व्ही. कठारे, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची न्यायाधीश, ५ वे कामगार न्यायालय, मुंबई या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. व्ही. व्ही. कठारे, हे न्यायाधीश, ५ वे कामगार न्यायालय, मुंबई या पदावर स्थानापन्न होतील.

आदेशावरून,

का. ना. धर्माधिकारी,

प्रभारी प्रबंधक,

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

मुंबई,

दिनांक १६ ऑगस्ट २०१०.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.— श्री. बी. व्ही. झगडे, कनिष्ठ अन्वेषक अधिकारी, औद्योगिक न्यायालय, ठाणे यांचा दिनांक ३० जुलै २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक ३०७५.—श्री. बी. व्ही. झगडे, कनिष्ठ अन्वेषक अधिकारी, औद्योगिक न्यायालय, ठाणे यांना त्यांच्या दिनांक ३० जुलै २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक २२ जुलै २०१० ते २९ जुलै २०१० या ८ दिवसांची परिवर्तीत रजा मंजूर करण्यात आली आहे.

श्री. बी. व्ही. झगडे हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची कनिष्ठ अन्वेषक अधिकारी, औद्योगिक न्यायालय, ठाणे या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. बी. व्ही. झगडे हे कनिष्ठ अन्वेषक अधिकारी, औद्योगिक न्यायालय, ठाणे या पदावर स्थानापन्न होतील.

आदेशावरून,

का. ना. धर्माधिकारी,

प्रभारी प्रबंधक,

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

मुंबई,

दिनांक १६ ऑगस्ट २०१०.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.— श्री. एस. बी. पांडे, न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, औरंगाबाद यांचा दिनांक २ ऑगस्ट २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक ३०७७. —श्री. एस. बी. पांडे, न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, औरंगाबाद यांना त्यांच्या दिनांक २ ऑगस्ट २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक २६ जुलै २०१० ते ३१ जुलै २०१० पर्यंत एकूण ६ दिवसांची पर्रिवर्तीत रजा, रजेच्या मागे दिनांक २४ जुलै २०१० व २५ जुलै २०१० व रजेच्या पुढे दिनांक १ ऑगस्ट २०१० हे सुट्ट्यांचे दिवस जोडून मुख्यालय सोडण्याच्या परवानगीसह मंजूर करण्यात आली आहे.

श्री. एस. बी. पांडे, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, औरंगाबाद या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. एस. बी. पांडे, हे न्यायाधीश, कामगार न्यायालय, औरंगाबाद या पदावर स्थानापन्न होतील.

आदेशावरून,

के. एन. धर्माधिकारी,

प्रभारी प्रबंधक,

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

मुंबई,

दिनांक १६ ऑगस्ट २०१०.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई

वाचा.—कु. सी. एम. साळुंके, सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, सातारा यांचा दिनांक ८ जून २०१० रोजीचा अर्ज.

रजा मंजूरी आदेश

क्रमांक ३०८३. —कु. सी. एम. साळुंके, सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, सातारा यांना त्यांच्या दिनांक ८ जून २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक ८ जून २०१० ते ११ जून २०१० पर्यंत ४ दिवसांची अर्जित रजा, रजेच्या पुढे दिनांक १२ जून २०१० व दिनांक १३ जून २०१० हा सुट्टीचा दिवस जोडून मंजूर करण्यात येत आहे.

कु. सी. एम. साळुंके, ह्या रजेवर गेल्या नसत्या तर त्यांची सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, सातारा या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर कु. सी. एम. साळुंके, ह्या सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, सातारा या पदावर स्थानापन्न होतील.

आदेशावरून,

का. ना. धर्माधिकारी,

प्रभारी प्रबंधक,

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

मुंबई,

दिनांक १७ ऑगस्ट २०१०.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई**वाचा.—**श्री. आर. एम. मुळे, सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, मुंबई यांचा दिनांक १९ जुलै २०१० रोजीचा अर्ज.**रजा मंजूरी आदेश**

क्रमांक ३०८४. —श्री. आर. एम. मुळे, सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, मुंबई यांना त्यांच्या दिनांक १९ जुलै २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक १४ जुलै २०१० ते १७ जुलै २०१० पर्यंत ४ दिवसांची अर्जित रजा, रजेच्या पुढे दिनांक १८ जुलै २०१० हा सुट्टीचा दिवस जोडून मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. आर. एम. मुळे, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, मुंबई या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. आर. एम. मुळे, हे सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, मुंबई या पदावर स्थानापन्न होतील.

मुंबई,
दिनांक १७ ऑगस्ट २०१०.

आदेशावरून,
का. ना. धर्माधिकारी,
प्रभारी प्रबंधक,
औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.

औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई**वाचा.—**श्री. बी. सी. चंद्रकापुरे, सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, मुंबई यांचा दिनांक २८ जुलै २०१० रोजीचा अर्ज.**रजा मंजूरी आदेश**

क्रमांक ३०८५. —श्री. बी. सी. चंद्रकापुरे, सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, मुंबई यांना त्यांच्या दिनांक २८ जुलै २०१० रोजीच्या अर्जासंदर्भात कळविण्यात येते की, त्यांची दिनांक २९ जुलै २०१० ते ३१ जुलै २०१० पर्यंत एकूण ३ दिवसांची अर्जित रजा, व रजेच्या पुढे दिनांक १ ऑगस्ट २०१० ची सुट्टी जोडून मुख्यालय सोडण्याच्या परवानगीसह मंजूर करण्यात येत आहे.

श्री. बी. सी. चंद्रकापुरे, हे रजेवर गेले नसते तर त्यांची सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, मुंबई या पदावरील स्थानापन्न नियुक्ती पुढे चालू राहिली असती.

रजेचा उपरोक्त कालावधी संपल्यावर श्री. बी. सी. चंद्रकापुरे, हे सदस्य, औद्योगिक न्यायालय, मुंबई या पदावर स्थानापन्न होतील.

मुंबई,
दिनांक १७ ऑगस्ट २०१०.

आदेशावरून,
का. ना. धर्माधिकारी,
प्रभारी प्रबंधक,
औद्योगिक न्यायालय, महाराष्ट्र, मुंबई.